

χρη τῆς αὐτῆς τῶν ἀνακτόρων, καίπερ τοῦ Γενναδίου ἀνθισταμένου, καὶ ἐδοῦθησεν αὐτῷ νὰ ἐπιβῆ τοῦ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ σταύλου ἐπὶ τούτῳ παρασκευασθέντος ἐκλεκτοῦ ἵππου μετ' ἐφιππίου καὶ ἐφεστρίδος χρυσοῦ καὶ πολυτελεῶς ἐγκεκοσμημένης. Μεθ' οὗ, τῆ διαταγῇ τοῦ Σουλτάνου, ὁ πατριάρχης Γεννάδιος ἐν ἐκτάκτῳ πομπῇ καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ πολυαριθμῶν πασσάδων καὶ αὐλικῶν μετέβη εἰς τὸν πατριαρχικὸν ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐπευφημούμενος, καθὰ ἐγίνετο καὶ ὑπὸ τῶν βυζαντινῶν βασιλέων.

Ὁλίγας ἔπειτα ἡμέρας ὁ Σουλτάνος ἐξέδωκε τῷ Γενναδίῳ βεράτιον — Χρυσόδουλον, κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς — διακανονίζον τὰ προνόμια καὶ δίκαια τοῦ πατριάρχου. Κατὰ τὸν Φραντζῆν, ὠρίζετο ἐν αὐτῷ. « Ἴνα μηδεὶς αὐτὸν (τὸν πατριάρχην) ἐνοχλήσῃ ἢ ἀντιτείνῃ· ἀλλ' εἶναι ἀναίτιον καὶ ἀφορολόγητον καὶ ἀδιάδιστόν τε ἀπὸ παντὸς ἐναντίου, καὶ τέλους καὶ δόσεως ἐλεύθερος ἔσται καὶ αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτὸν πατριάρχαι εἰς τὸν αἰῶνα ὁμοίως καὶ πάντες οἱ ὑποτεταγμένοι αὐτῷ ἀρχιερεῖς ». Ἄλλ' ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν μεταγενεστέρων βερατίων — τοῦ πρώτου ἐκείνου μὴ σωζομένου σήμερον, καίτοι ἐδῶξετο, ὡς ἐμάθομεν, μέχρι τῆς συντάξεως τῶν κανονισμῶν — ἐξάγεται πρῶτον ὅτι καθορίζοντο ἐπακριβῶς τὰ ὄρια τῆς ἐν τῇ ὀθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ δικαιοδοσίας τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου· δεύτερον ὅτι ὁ πατριάρχης ἀνεγνωρίζετο ἐθνάρχης τοῦ ρωμαϊκοῦ ἔθνους· τρίτον ὅτι προκειμένης τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ κλήρου καὶ τῆς ἐξαιρετικῆς δικαιοδοσίας τῶν κληρικῶν ἀνεγνωρίζοντο πιστῶς αἱ τῶν Νεαρῶν διατάξεις· τέταρτον ὅτι ἡ δικαστικὴ δικαιοδοσία τοῦ πατριαρχείου καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ τῶν ἀρχιερέων ἐπεξετείνετο καὶ εἰς πάσας τὰς μετὰ τῶν θρησκευτικῶν νόμων σχετιζόμενας ἀστικὰς-σχέσεις τῶν Χριστιανῶν πρὸς ἀλλήλους.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἀνακάλυψις μουμιῶν. — Ἐνίαι τῶν μουμιῶν, αἵτινες ἀνεκαλύφθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Γρεβῶ ἐν Δεῖλ-ἐλ-Βαχρῇ καὶ ὧν αἱ ἀρχαιότεραι ἀναγόνται εἰς τὴν ΙΑ' δυναστείαν, (ἦτοι 2500 π. χ.) ἠνεώγησαν ἐν τῷ μουσεῖῳ τοῦ Βουλάκ. Δύο ἰταλικαὶ ἐφημερίδες, ὁ Ταχυδρόμος τῆς Νεαπόλεως καὶ ἡ *Illustrazione Italiana* παρέσχον περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐργασίας ταύτης ἐνδιαφερούσας λεπτομερείας, ἀναδημοσιευθεῖσας ὑπὸ τοῦ Μηνύτορος τῶν τεχνῶν. Ἡ πρώτη μουμία εἶναι ἡ τοῦ υἱοῦ βασιλέως καλουμένου Δζανεφέρ. Τὸ ἐν αὐτῇ σύστημα τῆς βλασαμώσεως, νέον διὰ τοὺς αἰγυπτιολόγους καὶ μετ' ἰδιαζούσης μερίμνης γενόμενον, ἀπῆκε τὸ δέσμα ἀνέπαφον· τὰ εὔσαρκα μέλη ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἀντισηπτικῆς ἀρωματικῆς κόψεως, διατηρησάσης τῷ σώματι τὸ σχῆμα καὶ τὴν μορφήν ὄντος ζῶντος· μετὰ τοσοῦτους αἰῶνας ἡ οὐσία αὐτῆ δὲν ἀπώλεσεν εἰσέτι τὸ ἄρωμα αὐτῆς.

Ἐτέρα μουμία εἶναι ἡ νεαροῦ τινος ἱερέως· ἐν τῷ τμήματι τῆς καρδίας φέρει ἀγυροῦν ἱέρακα σύμβολον τῆς τῶν σωμάτων ἀναστάσεως καὶ παρουσιάζει ἐν τῷ ἀριστερῷ βουθῶνι τὴν τομήν, ἣτις συνήθως ἐγίνετο πρὸς ἐξαγωγήν τῶν ἐντοσθίων καὶ πρὸς παρασκευὴν αὐτῶν κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου καὶ Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου περιγραφόμενον τρόπον. Ἐν πάσαις ταύταις ταῖς μουμίαις τὰ ἀγαλμάτια τεσσάρων πνευμάτων, προστατῶν τῶν ἐντοσθίων, περικλείονται ἐν ταῖς τοῦ σώματος κοιλότητι καὶ οὐχί, ὡς συνήθως παρετηρεῖτο, μεταξὺ τῶν ἀρωμάτων καὶ τῶν ἐπιδέσμων. Μεταξὺ τῶν περιέργων ἀντικειμένων, ἅτινα ἀνεκαλύφθησαν ἐντὸς τῶν σαρκοφάγων, ἀναφέρονται μεγάλαι φενάκαι, χειρόκτια, σκανδάλια, ριπίδια, μικρὰ ἔδρα, κεκοσμημένη διὰ κεφαλῶν νησσῶν, ἔχουσῶν τὸ ράμφος καὶ τοὺς ὀφθαλμούς ἐξ ἐλεφαντόδοντος, μακρὰι λωρίδες ὑφάσματος, πολυτελεῖς φέροντος χρυσοῦς, πλεκτοὶ σάκκοι, ἀγγεῖα πλήρη ἀρωμάτων, ὀρειχάλκινα ἀγαλμάτια, μαρμάρινα τοιαῦτα, ξύλινα, ἐξ ἐλεφαντόδοντος κλπ. Ἄπειροι πάπυροι μὴ ἀναγνωσθέντες εἰσέτι, ἦσαν τεθειμένοι κατὰ μῆκος τῶν μουμιῶν.

Τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἶναι τόσο πολύτιμα ὅσον καὶ τὰ ἄλλα ἀνεκαλυφθέντα.

Πόλις ὀπλαιῶν. — Ἐν τῇ ρωσικῇ κεντρῷ Ἀσίᾳ ἀνεκαλύφθησαν τὰ λείψανα σπουδαίας πόλεως, ἀποτελουμένης καθ' ὁλοκληρίαν ἐκ σπηλαίων λελαξευμένων ἐν τῷ βράχῳ. Ἡ πόλις αὕτη ἔκειτο ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Ἄμοῦ Δάρια (Ἄζου), ἐν τοῖς πέριξ τῆς βουχαρικής πόλεως Χαρκῆ.

Ἡ ὑπόγειος πόλις, κρινομένη ὑπὸ τῶν ἐπιγραφῶν, νομισμάτων κλπ. ἄπερ ἐν αὐτῇ ἀνεκαλύφθησαν, φαίνεται ὅτι ὑπῆρχεν ἀπὸ τοῦ ΙΒ' αἰῶνος μ. Χ. Κατοικίαι τινές εἰσι πολυώροφοι. Ἐπάρχουσι δ' ἐν ταύτῃ ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι ὧν ὀλίγα μόνον εἰσι κεκαλυμμένοι ὑπὸ ἐρείπιων.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΑΝΝΙΝΟΥ

ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΝ Τῷ "ΕΛΛΗΝΙΚῷ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚῷ ΣΥΛΛΟΓῷ."

τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1891.

Ἀπόστολος τοῦ τύπου, ὄχι τοῦ μαχίμου καὶ πολυπράγμονος, ἀλλὰ τοῦ εἰρηναίου καὶ πράου, τοῦ εἰς τὰ ἡμέρα στάδια τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης ἐνδιατρίβοντος, χαίρειτό μετ' ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ τὴν φιλόμουσον ταύτην ὁμήγουριν. τὴν ἐκπροσωποῦσαν κοινωνίαν, φημιζομένην ἐπὶ ἐξόχως ἄβροτς καὶ εὐγενέσιν αισθημασίαι καὶ ἐπὶ ἐπιζήλω πνευματικῇ μορφώσει. Προσκληθεῖς δὲ παρ' ἄξιαν καὶ ἐξ εὐμενοῦς συγκαταβάσεως ν' ἀνέλθω ἐπὶ τὸ βῆμα τοῦτο, ὅπερ ἐτίμησαν τόσοι ἐπιφανεῖς στομύλοι ἀγορηταί, ζητῶ τὴν ἀδειαν ὅπως ἀπασχολήσω ὑμᾶς λαλῶν περὶ τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου ἐν γένει. Τὸ θέμα τοῦτο ἐξέλεξα ὡς καταλληλότερον παντὸς ἄλλου, καθότι ὁ παρὰ τὸν Ἰλισσὸν τύπος διατελεῖ εἰς ἄμεσον ἐπικοινωνίαν μὲ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ βιοῦντας ὁμογενεῖς, παρ' οἷς εὐρίσκει μέγα μέρος τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς συντήρησίν του πόρων, ὁ δὲ γογγυσμὸς τῶν πισστηρίων αὐτοῦ ἀντηγεῖ καὶ παρὰ τὸν Βόσπορον καὶ παρὰ τὸν Δούναβιν καὶ παρὰ τὸν Βορυσθένην καὶ παρ' αὐτὸν τὸν Γάγγην. Χρήσιμον ἐπομένως ἀποβαίνει αὐτοῖς τὸ νὰ γινώσκωσιν ἀκριβέστερον τὸν ὄργανισμὸν τοῦ τύπου καὶ τὰς συνθήκας τῆς λειτουργίας του. Ἄλλως τε τὸ θέμα αὐτὸ μοι εἶνε ὑπὲρ πᾶν ἄλλο οἰκεῖον καὶ ἀντί, ἀμάθειαν ὀφλισκάνων, περὶ ἄλλα νὰ ἐκτραπῶ, προτιμῶ νὰ ἐπανεέλθω εἰς τοὺς ὠκεανούς αὐτοὺς τῆς μελάνης, οὗς διέπλευσα καὶ ἐξ ὧν, παρὰ τοὺς νόμους τῆς βαφικῆς, ἐξῆλθον μὲ λευκὰς τὰς τρίχας παρὰ τοὺς κροτάφους. Εἶνε ἀληθές ὅτι ἐκ τῶν ὠκεανῶν αὐτῶν ἀπεσῶρθην πρό τινας χρόνον κεμηκῶς καὶ ὁμοίως μὲ τὸν ναυαγὸν ἐκεῖνον τοῦ Δάντου, ὅστις

con lena affannata

Uscito fuor del pelago alla riva

Si volge all' acqua perigliosa e guata.

ἄλλ' εἶνε ἐπίσης ἀληθές ὅτι ἡ ἀνθρώπινος ψυχὴ ὑπόκειται εἰς παντοῖα καὶ παράδοξα αἰσθηματά νοσταλγίας καὶ ἀποῦ ὑπάρχει σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ la nostalgie de la boue, ὡς λέγουσι οἱ Γάλλοι, ἦτοι ἡ νοσταλγία τοῦ βορβόρου, εἶνε νομίζω ἐπιτετραμμένος εἰς παλαιὸν ἀγωνιστὴν ν' ἀναμνησκηται κατὰ προτίμησιν τῶν χρόνων τῆς ἐνεργοῦ αὐτοῦ ὑπηρεσίας.

Βλέπω ὅμως ὅτι περιαιτολογῶ συνεχῶς καὶ τόσο ἐξαίρω ἀβελήτως τὰς ἐν τῷ τύπῳ μαχίμους ὑπηρεσίας μου, ὥστε καὶ σεῖς ἀρχίζετε ν' ἀπορῆτε πῶς δὲν βλέπετε τοῦλάχιστον παρὰ τοὺς ὄμους μου ζεῦγος ἐπωμίδων. Καιρὸς εἶνε νὰ συντομώσω τὸ προοίμιόν μου, περιστέλλων καὶ τὴν ἰδικὴν μου ἀκοῦσιθ μεγαλαυχίαν καὶ τὰς ἰδικὰς σας παρατόλους εἰκασίας, καὶ νὰ ἐπιληφθῶ δὲ τοῦ κυρίου θεμάτός μου. Πλὴν μὴ περιμένετε τακτικὴν ἱστορίαν, ἀλλὰ μόνον σημειώσεις ἀτάκτως ἐρριμμένες καὶ ἀτομικὰς ἐντυπώσεις, ἐξ ὧν ὑμεῖς θὰ σχηματίσητε ἰδεάν τινὰ περὶ τῆς ἐξελέξεως τῆς προσόδου τοῦ ἐλληνικοῦ τύπου· ἴσως δ' ἐξ αὐτῶν θὰ δυνηθῆτε πρὸς τούτοις νὰ ἐκτιμήσητε καὶ κατὰ πόσον ἔχω δίκαιον ἂν